

Ko ne miri aška cvijeće

Sabah stiže, puklo džemre,
obuzelo ono mene.
Sjetim te se i spomenem,
oko duše iz sna prenem.

Ovaj uzdah drobi sjehe,
nosi tugu, r'ječi verem,
novi dan ti poklonjen je,
kažu ptice rasanjene.

*Moje srce svanulo,
u njem' sunce granulo,
širim ruke, nebo grlim,
moj sultane, tebi žurim. 2x*

Dok me grane zovu, mašu,
da napunim srca čašu.
Rosom aška, zorom sašlu,
u beskrajnu bašču našu.

Bulbul mi u jednom dašku
kaže gledaj cv'jetnu čašku.
Ko ne miri aška cv'jeće,
nikad se probudit' neće.

*Moje srce svanulo,
u njem sunce granulo,
širim ruke nebo grlim,
moj sultane, Tebi žurim. 2x*